

זוהר היומי

זוהר שמות – דף מ"ז ע"ב

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּרָכֶיךָ, כָּמָה דְּאוֹקִימָנָא.

תרגום לעברית

וְקִרְאַת לַשַּׁבָּת עֲנָג - עֲנוּג שֶׁל הַכֹּל, עֲנוּג הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, עֲנוּג לְעֲלִיּוֹנִים וְלַתַּחְתּוֹנִים.
וְקִרְאַת לַשַּׁבָּת, מַה זֶה וְקִרְאַת? שְׂיִזְמִין אוֹתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כג) מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ,
כְּלוּמַר מְזֻמָּנִים, כְּמוֹ מִי שֶׁמְזַמֵּן אוֹרֶחַ לְבֵיתוֹ. וְעַל זֶה וְקִרְאַת לַשַּׁבָּת עֲנָג, שְׂיִזְמִין אוֹתָהּ
כְּמוֹ שֶׁמְזַמֵּנִים אוֹרֶחַ, בְּשִׁלְחָן מְתָקִין וּבִבִּית מְתָקִין כְּרָאוּי בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה כְּרָאוּי יוֹתֵר
עַל שָׂאֵר הַיָּמִים. וְקִרְאַת לַשַּׁבָּת עֲנָג - מִבְּעוֹד יוֹם. לְקֹדֶשׁ ה' מְכַבֵּד - זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים,
שְׁנַיִם שָׁהִם אֶחָד. וְכַבְּדָתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ - כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

טקסט הזוהר

מִמְצוֹא חֶפְצֶךָ וְדִבַּר דְּבָר, וְהָא אֲתָמֶר, בְּגִין דְּהָיָא מְלָה סְלֵקָא, וְאַתְעֵר מְלָה דְּחוּל
לְעִילָא. מֵאֵן דְּמְזַמֵּן אוֹשְׁפִיזָא, בֵּיה בְּעִי לְאַשְׁתַּדְּלָא, וְלֹא בְּאַחֲרָא.

תרגום לעברית

מִמְצוֹא חֶפְצֶךָ וְדִבַּר דְּבָר, וְהִרִי נִתְבָּאֵר, מְשׁוּם שְׁאוֹתוֹ דְּבָר עוֹלָה וּמַעוֹרֵר דְּבוּר שֶׁל חַל
לְמַעְלָה. מִי שֶׁמְזַמֵּן אוֹרֶחַ, צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בּוֹ וְלֹא בְּאַחֵר.

תא חזי ההוא מלה דנפיק מפומיה דבר נש, סלקא ואתער אתערותא לעילא, אי לטב, אי לביש. ומאן דיתיב בענוגא דשבתא, אסיר ליה לאתערא מלה (מ'ג ב') דחול, דהא פגים פגימו ביומא קדישא. מאן דיתיב בהילולא דמלכא, לא יתחזי למשבק למלכא, ויתעסק באחרא.

תרגום לעברית

בא ראה, אותו הדבור שיוצא מפי האדם, עולה ומעורר התעוררות עליונה, אם לטוב אם לרע. ומי שיושב בענוג שבת, אסור לו לעורר דבור של חל, שהרי הוא פוגם פגם ביום הקדוש. מי שיושב בהילולת המלך, לא ראוי שיעזב את המלך ויתעסק באחר.

טקסט הזוהר

ובכל יומא בעי לאחזאה עובדא, ולא תערא אתערותא ממה דאצטריה. ובשבת, במלי דשמיא, ובקדושה דיומא בעי לאתערא, ולא במלה אחרא.

תרגום לעברית

ובכל יום צריך להראות מעשה ולעורר התעוררות ממה שצריך, ובשבת בדברי שמים ובקדשת היום צריך להתעורר, ולא בדבר אחר.

טקסט הזוהר

תא חזי, הכא כד אתקריב פרעה לאגחא קרבא בהו בישראל, בההיא זמנא, לא בעי קודשא בריך הוא, דיתערוני ישראל אתערותא לתתא כלל, דהא אתערותא לעילא הוא, דהא אבהן אקדימו ואתערו אתערותא דא לעילא, וזכותא דלהון קאים קמיה, (ואתערו אתערותא דא) ולא בעא קודשא בריך הוא דישראל יתערוני לתתא כלל. (דהא באתרה לעילא הוה) הדא הוא דכתיב יי' ילחם לכם ואתם תחרישון. תחרישון ודאי, ולא תתערוני מלה, דלא אצטריך לכו, והכא אתכליל שמא קדישא באתוון רשימון, והא אתערו ביה חברייה.

בֹּא רְאֵה, כֹּאן כְּשֶׁקָרַב פְּרָעָה לְעֹרֶף קָרַב עִם יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹתוֹ זְמַן לֹא רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיעוּרָרוּ יִשְׂרָאֵל הַתְּעוּרָרוֹת לְמַטָּה כָּלָל, שְׁהָרִי הַהִתְעוּרָרוֹת הִיא לְמַעְלָה, שְׁהָרִי הָאֲבוֹת הַקְּדִימוֹ הַתְּעוּרָרוֹת זֹאת לְמַעְלָה, וְזִכּוֹתָם עוֹמְדָת לְפָנָיו, [וְעוֹרָרוּ הַתְּעוּרָרוֹת זֹו] וְלֹא רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁישְׂרָאֵל יִתְעוּרָרוּ לְמַטָּה כָּלָל. [שְׁהָרִי בִּמְקוֹם שֶׁל מַעְלָה הִיחָה] זֶהוּ שְׁכָתוֹב ה' יִלְחָם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן. וְדָאִי תִחְרִישׁוּן וְלֹא תְעוּרָרוּ דְּכָר, שְׁלֹא צָרִיךְ לָכֶם. וְכֹאן נִכְלָל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת, וְהָרִי הַתְּעוּרָרוּ בּוֹ הַחֲבָרִים.

טקסט הזוהר

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי יְהוּדָה, וְדָאִי תִנְיָנָא, יִי', בְּכָל אֲתֵר רַחֲמִי, וְאַף עַל גַּב דְּאֵגָח קָרְבָּא, וְעַכִּיד דִּינָא, הֵהוּא דִּינָא בְּרַחֲמִימוּתָא הוּא. וְהֵכָא חֲמִינָא, דְּכָתִיב יִי' יִלְחָם לָכֶם, וְלֹא אֶתְחַזִּי בְּהֵהוּא דִּינָא רַחֲמִי כָּלָל, דְּהָא כָּתִיב לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי יְהוּדָה, וְדָאִי שְׁנִינּוּ, ה' בְּכָל מְקוֹם זֶה רַחֲמִים, וְאַף עַל גַּב שְׁעוּרָה קָרַב וְעוֹשָׁה דִּין, אוֹתוֹ דִּין הוּא בְּאַהֲבָה. וְכָךְ רְאִינוּ, שְׁכָתוֹב ה' יִלְחָם לָכֶם, וְלֹא נִרְאָה בְּאוֹתוֹ דִּין רַחֲמִים כָּלָל, שְׁהָרִי כָּתוּב לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיָּהּ, מְלָה דָא שְׁמַעְנָא מִרַבִּי שְׁמַעוֹן דְּאָמַר, דְּאֶפִּילוּ הֵכָא דִּינָא בְּרַחֲמִי הָוָה, דְּחָפָא עַלִּיהוֹן יִמָּא וּמִיתוּ, וְלִבְתֵּר אֶפִּיק לֹון יִמָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּעָא בִּיקְרִיָּהוֹן, וְאַתְקָרוּ בְּאַרְעָא, וְלֹא כְּעָאֵת אֶרְעָא לְקַבְּלָא לֹון, עַד דְּאוּשִׁיט לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְמִינִיה, וְקַבִּילַת לֹון, הֵדָא הוּא דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת טו) נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֲמוּ אֶרֶץ. וּבְגִין דָּא, (הוּוה) הֵאִי דִּינָא בְּרַחֲמִי הָוָה.

אמר לו, דבר זה שמעתי מרבי שמעון שאמר, שאפילו כאן היה הדין ברחמים, שהם כסה עליהם ומתו, ואחר כך הוציא אותם הים, והקדוש ברוך הוא רצה בכבודם ונקברו בארץ, ולא רצתה הארץ לקבל אותם, עד שהושיט לה הקדוש ברוך הוא את ימיו, וקבלה אותם. זהו שכתוב נטית ימינה תבלעמו ארץ, ולכן [היה] זה הדין ברחמים היה.

טקסט הזוהר

ועל דא, לא בעא קודשא בריך הוא דיתערוך ישראל מלה בעלמא, דאי יתערוך ישראל מלה, לא יתערוך שמא דרחמי, ולא יתעבד דינא ברחמי, הדא הוא דכתיב יי' ילחם לכם ואתם תחרשו, דלא תתערוך מידי. דהא שמא דרחמי בעי לאתערא עליהו, למעבד דינא ברחמי. ועל דא בעי, דלא תעבדון פגימו, ותתערוך מלה אחרא.

תרגום לעברית

ולכן לא רצה הקדוש ברוך הוא שיעוררו ישראל דבר בעולם, שאם יעוררו ישראל דבר, לא יעוררו את שם הרחמים, ולא יעשה דין ברחמים. זהו שכתוב ה' ילחם לכם ואתם תחרשו, שלא תעוררו דבר. שהרי שם הרחמים צריך לעורר עליהם לעשות דין ברחמים. ועל זה בקש שלא תעשו פגם ותעוררו דבר אחר.

טקסט הזוהר

אמר ליה, והא כתיב, (זכריה יד) ויצא יי' ונלחם בגוים ההם. אי הכי דא דינא ברחמי הוה. אמר ליה, הכי הוה ודאי, דינא הוא ברחמי, דמותא דלהון לא אשתכח כמותנא דשאר בני עלמא, אלא חס עליהו קודשא בריך הוא, דלא יהון כמותנא דשאר בני עלמא, דקטילו לון, אלא בנחת בלא צערא, הא דינא ברחמי איהו.

אמר לו, וְהָרִי כְּתוּב (זכריה יד) וְיֵצֵא ה' וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הָהֵם. אִם כֹּה, זֶה דִּין שְׁהִיָּה בְּרַחֲמִים. אָמַר לוֹ, כֹּה הָיָה וְדַאי הַדִּין בְּרַחֲמִים, שְׁמוֹתָם לֹא נִמְצָא כְּשֶׁאֵר מוֹת בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲלֹא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עֲלֵיהֶם שֶׁלֹּא יִהְיוּ כְּמוֹת שְׁאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁהָרְגוּ אוֹתָם, אֲלֹא בְּנַחַת בְּלֹא צַעַר. זֶהוּ דִּין בְּרַחֲמִים.

טקסט הזוהר

וּבְכָל אֶתֶר, שְׁמָא דָּא, דִּינָא בְּרַחֲמֵי אִיהוּ, בְּרֵ אֶתֶר חַד, דְּכְתִיב, (ישעיה מב) יי' כְּגִבּוֹר יֵצֵא וְגו'. וְכִי כְּגִבּוֹר וְלֹא גִבּוֹר. אֲלֹא יִשְׁנֵי לְבוּשׁוֹי, וְיִלְבֹּשׁ לְבוּשֵׁי אַחֲרָנִין. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יִשְׁנֵי זִיגִיָּה.

תרגום לעברית

וּבְכָל מְקוֹם שֵׁם זֶה הוּא דִּין בְּרַחֲמִים, פֶּרֶט לְמְקוֹם אֶחָד, שְׁכָתוּב (ישעיהמב) ה' כְּגִבּוֹר יֵצֵא וְגו'. וְכִי כְּגִבּוֹר וְלֹא גִבּוֹר? אֲלֹא יִשְׁנָה לְבוּשׁוֹ וְיִלְבֹּשׁ לְבוּשִׁים אַחֲרִים. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יִשְׁנָה מִיָּנוּ.

טקסט הזוהר

וְעַם כָּל דָּא, דִּינָא הוּא יִתִּיר, אֲבָל רַחֲמֵי בִּיה, כְּמָה דְּכְתִיב, כְּגִבּוֹר, וְלֹא גִבּוֹר. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, וְלֹא אִישׁ מִלְחָמוֹת. דְּוִדַּאי אִף עַל גַּב דְּעֵבִיד דִּינָא, חָס עַל עוֹבְדוֹי, וְעַל דָּא, יי' יִלְחָם לָכֶם וְדַאי וְאַתֶּם תִּתְּרִישׁוּן. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּרִיר לֹון לְחוֹלְקִיָּה וְאַחֲסִנְתִּיָּה, דְּכְתִיב, (דברים לב) כִּי חָלַק יי' עֲמוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ. (שמות יד) וַיֹּאמֶר (קע"ח ע"ב) יי' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּצְעֵק אֵלַי. מַלְּה דָּא הָא אוֹקְמוּהָ בְּסִפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא, וְתַמֵּן הוּא רָזָא דִּילִיָּה, וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה. ר' יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (יונה ב) וַיִּתְּפֹלל יוֹנָה אֶל יי' אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה, מַה כְּתִיב לְעִילָא, וַיִּמָּן יי' דָּג גָּדוֹל. וַיִּמָּן: כְּמָה דָּאֵת אָמַר (דניאל א) וַיִּמָּן לָהֶם הַמֶּלֶךְ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. אֲשֶׁר מִנָּה אֵת מְאֹכְלָכֶם.

וְעַם כָּל זֶה, הַדִּין הוּא יִתֵּר, אֲבָל יֵשׁ בּוֹ רַחֲמִים, כִּפְתּוּב כַּגְבוּר, וְלֹא גְבוּר. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, וְלֹא אִישׁ מִלְחָמוֹת. שְׂוֹדָאֵי אָף עַל גֵּב שְׁעוֹשֶׂה דִּין, חָס עַל מַעֲשָׂיו. וְלִכְּנֵן ה' יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרִישׁוּן. אֲשֶׁרִי חִלַּקְתִּי לְיִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּחַר בָּהֶם לְחַלְקוֹ וְלִירְשָׁתוֹ, שְׁכֶתוֹב (דְּבָרִים ל"ב) כִּי חִלַּק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבְלֵי נַחֲלָתוֹ. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מֶה תַּצְעֵק אֵלַי. דְּבָר זֶה נִתְּבָאֵר בְּסִפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא, וְשֵׁם הוּא הַסּוּד שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (יוֹנָה א) וַיִּתְּפֹלֵל יוֹנָה אֶל ה' אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה. מֶה כְּתוּב לְמַעַלָּה? וַיִּמָּן ה' דָּג גָּדוֹל. וַיִּמָּן - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיָּאל א) וַיִּמָּן לָהֶם הַמֶּלֶךְ דְּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ. אֲשֶׁר מָנָה אֶת מַאֲכָלָם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אבל האי קרא הכי

תרגום לעברית

וַיִּמָּן ה' אֶת יוֹנָה לְדָג, שֶׁהוּא מָנָה, הוּא שֶׁלַח אוֹתוֹ. אֲלֹא וְדָאֵי אוֹתוֹ דָּג הָיָה מָנָה לְיוֹנָה לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ מִשְׁאָר דְּגֵי הַיָּם וַיְהִיָּה גָּנוּז בְּתוֹכוֹ. וְכִינֵן שְׁהַכְנִיסוֹ לְתוֹכוֹ, רָאָה יוֹנָה בְּמַעְיו רֹחַב שֶׁל מְקוֹם הַיָּם (רֹחַב שֶׁל מְקוֹם מַעְיו) כְּמוֹ הַיֵּכָל גָּדוֹל, וְשְׁנֵי עֵינָי אוֹתוֹ דָּג שְׁמַאֲרִים כְּשֶׁמֶשׁ, וְאַבְּן טוֹבָה הָיְתָה בְּמַעְיו שְׁמַאֲרָה לוֹ, וְהָיָה רוֹאֶה כָּל מֶה שְׁבִיִּים וּבִתְהוֹמָיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.